

тътъ не е нито лошъ, нито тежъкъ. Той съдържа элементитѣ на страданията, на мъчно-тиитѣ и нещастията, но не можемъ да кажемъ, че животътъ е страдание.

Коя е причината за страданията? — Неразбирането на законитѣ на живота. Който не разбира тия закони, страда, мъчи се и умира. Който разбира законитѣ на живота, радва се и се весели. Той вѣчно живѣе. На земята ли живѣе, или на небето, за него е безразлично. За него нѣма по-велико и красиво нѣщо отъ живота. Лошиятъ животъ подразбира лошитѣ условия. Човѣкъ страда външно и вътрешно, безъ да разбира смисъла на тия страдания. Условията сж добри за онзи, който разбира смисъла на страданията и ги използва. Той страда, безъ да губи вѣрата си и смисъла въ живота. Той мисли, разсждава и върви напредъ. Защо трѣбва да се обезсърдчава човѣкъ? Ако сравни живота си съ този на растенията и на животнитѣ, той стои хиляди пѣти по-високо отъ тѣхъ. Трѣбва ли тогава да се отчайва? Ще кажете, че човѣкъ трѣбва да живѣе, да се ползува отъ всички блага. Но той не е роденъ само да живѣе. Щомъ се е родилъ, той има вече животъ. Сега му остава да мисли право. Отъ растенията човѣкъ е научилъ изкуството да расте, да се издига нагоре. Отъ животнитѣ той е научилъ изкуството да яде и да пие, да подържа живота си. — Какво ще научи отъ себе си? — Да мисли. Едва сега човѣкъ започва да мисли. Той трѣбва да знае,